

benigne exhortacionis alii per viam acrioris comminacionis et mere iusticie, prout nobis videtur expediens, dissencientes ad inuicem ad concordiam et caritatem mutuam inuitamus. Cum itaque per lacrimosam et miserabilem querelam dilectorum filiorum prepositi, archidyaconi, decani et capituli ecclesie Strengnensis et tocius cleri ciuitatis et dyocesis Strengenensis, nobis esset expositum, quam graues iniurias passi antea fuissent et hodie paterentur ab A . . . episcopo Strengenensi, cui propter ipsius acerbitatem et innodacionem in sentenciis excommvnicacionis et censuris, in quibus idem asseritur contumaciter permanere, obedire non possunt, nec ei ut pastori et patri animarum suarum reuerenciam exhibere, subiungentes quod ipse eos longe maioribus violenciis et molestiis agitasset, nisi tue gracia serenita[ti]s regia eis in suis perplexitatibus oportune defensionis et proteccionis subsidium prebuisset, de quibus serenitatem eandem plurimum in Domino commendamus. Nos volentes indempenitati et saluti prepositi, archidiaconi, decani, capituli et cleri predictorum mediante iusticia prouidere, necnon eciam affectantes vt prefatus episcopus pro anime sue salute et consolacione exponencium predictorum necessario causam habeat absolucionem a sentenciis et censuris huiusmodi salutarem procurandi et demum cum predictis pacifice et concorditer ut cum filiis viuendi et eosdem paterno patrocinio confouendi, ipsis preposito, archidyacono, decano, capitulo et clero, qui nobis humiliter supplicarunt, et [p: ut] eos sub proteccionem nostram de speciali gracia et benignitate apostolica recipere, nonnullas literas concessimus, sicut nobis iusticie et equitati consonum visum fuit, per quas volumus supplicantes antedictos ab oppressionem indebita liberari et cum via iusticie aperire viam pacis, vt dictus episcopus ab iniuriis et dampnis incipiat abstinere, et cum apud sedem apostolicam congrua satisfaccione preuia absolutus vel pro non excommvnicato declaratus exstiterit, ipsos postea vt veros filios cum paterna caritate pertractet, quod et Deo gratum et nobis erit acceptum. Ceterum quia putamus auctoritatem serenitatis tue ad huiusmodi compositionem et reconciliacionem plurimum posse proficere, serenitatem eandem hortamur in Domino, vt ob nostram et dicte sedis reuerenciam velis ad concordiam et ad pacem dissidencium predictorum pro salute et bono statu ac eciam populi Strengenensis interponere partes tuas, nam si ad apostolicam regalis accedet auctoritas, non dubitamus exinde fructum oportunum pacis et concordie prouenturum, vt ex hoc preter eterne retribucionis premium et humane laudis preconium, quod proinde mereberis, nostram et dicte sedis benediccionem et gratiam vberius consequi merearis. Datum Rome apud sanctum Petrum, ij kalendas Marcii, pontificatus nostri anno secundo.

1543.

1412 d. 2 Mars.

Lammas by.

Lagmannen i Finland, riddaren Claes Fleming, dömer Peter Skiinnareson m. fl. till böter derföre att de fiskat i Lammasvik.

Afskr. i Reg. eccl. Aboens. (Svartboken) fol. 110.

Thet see allom vitterlighet ath thet sin jach Claws Flæmingh, ridder ok laghman i Østerlanden, laghmanstingh holth meth Vlsby sokn i Lammasby, anno Sv. Diplom. fr. 1401. III.

Domini mcdxij, feria quarta post dominicam reminiscere, kerdhe Olaff Nøya a alla Kwmoboanna vegna til Pedher Skinnareson, Jønis Munnipoyca, Hinza i Kukomharia, Jønis Stenbergh, Jønis Danmark oc Michel Lempanen, ath the hafde fiskath meth theris kolkom i Lammassviik och theris kolke vore optakne til vidermælis, och the sielffue vidherkændess ath the swa giorth haffde, och these xij i nempdena saatha, Olaff Langh, Paual Kollanen, Nicles Lislebonde, Laue Tørkils-son, Josse Swarthe, Ville i Mansiom, Ernast Kiuistom, Nisse Ragualsson, Olaff Kwlis, Jusse Hannisson, Peder Smidh och Laurens Domsciell, ransakade oc vittnade ath i fornemdhe Lammesviik offuan Kokenharia oc millan kirkiolaholmen och anaa och vthen for kirkia holmen i aamynnet var forbudhet oc var konungsdomber och laghmanss offuergangen, swa som thet fanss och i domboken at anno mcdx, sunnedaghen nest epter sancti Henrikte dagh hølz repzten i Vlsbystadz, i nerwarw erligs manss herre Iusse Dwa oc flere godhe manna, tha gaff erligen man her Sten Bosson riddare kungsdoom oc iak laghmansdom Kwmoboamen oppa these førscrepnæ iij fiskewatn epter these xij manna vithne oc edhe, som i repstine saatha, Jusse Langh, Olaff Swarthe,¹⁾ Laurens Deghne, Jusse Hannisson, Peder Jonisson, Hørdrenger(?) Swen Amundhson, Swen Clawsson, Jonti Karlson, Olff Ragualson och Tienge Jonisson, thy dømdhe jach nw for:de Pedher Skinnare-son, Inti Hinzason, Stenbergh, Jusse oc Mykel hwanthere sakan til xl mark fore kungsdom oc vi mark for laghmansdom, och giffwir jach Kwmoboamen mith breff nw medhen the ther ey før breff vppa togho. Dato (o:-um) anno, die et loco ut supra, meo sub sigillo dorsotenus impresso.

Brefvet är intaget i ett af Nils Olsson af Särkilax, konungens domhafvande, och lagmännen Sone Sonesson och Mattis Mortensson utfärdadt stadfästelsebref, dat. Åbo d. 11 Juni 1437.

1544.

1412²⁾ d. 12 Mars.

Stynaborg.

Hans Valraffn, höfvidsman på Stynaborg, och Kristman i Rødene qvittera de böter Karl Eriksson erlagt derføre att han ej inom föreskrifven tid återlöst en gård, ridit annan persons häst längre än öfverenskommet var samt bygt sitt hus på byns allmänning.

Orig. på perg. i Skoklosters arkiv.

Alle the godhe mæn, svm thetta breff høra hældher see, hælssar iak Hanis Walraffn, høuzman wppa Stynaborgh, oc Cristman i Rødhene, heradzhöffinge i Kolandzherade kärlika medh Gudh, oc vidherkennis iak for:de Hanis Valraffn medh myno vppno breffue mik vpp hawa borit aff Karl Eriksson allan³⁾ kunungxret oc heradzret fore thessa iij saker, svm hær eppther forescriffuadha staar, først fore kunungxdom oc lagmansdom thet han eygh then gardh atherløste innan sex vikor, svm honom lagdha varo aff Cristyærne Yægare, item then annar sak fore then hæst, ther Esbyorn Ketilson atte, at for:de Karl Erikson⁴⁾

1) Här är lucka för ett namn.

2) Brefvet tillhör de af prosten Rabenius delvis förfalskade (Se Sv. Dipl. Del. 5 sid. 439 not *) breffven — och har årtalet här förändrats till m^occc^olxij. — Rättelsen är gjord i öfverensstämmelse med ett gammalt register i Skoklosters arkiv, N. 138 in quarto i Schröders förteckning.

3) Förändradt till »Karl Persson rabbe kallad».

4) Förändradt till »Pederson».